

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **Bělecký Mlýn s.r.o.** se sídlem Šemberova 66/9, Olomouc IČ: 26223571, zastoupen Mgr. Markem Gocmanem, advokátem se sídlem 28. října 219/438, Ostrava – Mariánské Hory proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 17, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.10.2014 č.j. 58935/2014-MZE-14132,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 21.3.2014, č.j. SZIF/2014/0099424.
2. Prvostupňovým rozhodnutím Státního zemědělského intervenčního fondu (dále jen SZIF) byla zamítnuta žádost žalobce o poskytnutí dotace ze dne 1.7.2013 v rámci Programu rozvoje venkova, podopatření II.2.4.2 Neproduktivní investice v lesích, z důvodu, že předmět projektu bude sloužit především pro potřeby investora a primárně nebyl a není určen pro veřejnost. SZIF vyšel ze zjištění, že předmětem projektu je zřízení stanice vyhlídky k monitorování životního prostředí, kdy se jedná o atypickou dřevěnou konstrukci věžovitého tvaru s umístěnou pozorovací plošinou. Výstup na stanici má být

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

pomocí ocelového žebříku se třemi rameny. V rámci stavby bude upraven přístupový koridor pro pěší. Projekt je realizován v katastrálním území Hluchov na parcele č. 464 v blízkosti areálu Obora Bělecký mlýn. SZIF měl pochybnosti o splnění účelu projektu, proto byl žalobce vyzván k předložení dokumentace k opatření, jímž byla stavba povolena stavebním úřadem Městského úřadu Kostelec na Hané. SZIF vyšel z textu veřejnoprávní smlouvy o umístění a provedení stavby ze dne 6.6.2011, v níž je uvedeno, že stavba bude sloužit pro vybrané poučené osoby zabývající se monitoringem specifických parametrů okolního životního prostředí. Z technické zprávy schválené dne 6.6.2011 stavebním úřadem Městského úřadu Kostelec na Hané vyplynulo, že objekt bude plnit rozličné funkce pozorovacího místa (pozorovací věž, místo pro monitorování počasí, místo pro monitorování nežádoucích návštěvníků lesa, zejména pytláků atd.). Pozorování má být prováděno jen občasně v časovém rozsahu dle aktuální potřeby. Z požárně bezpečnostního řešení stavby k dokumentaci pro ohlášení stavby vyplynulo, že objekt bude umístěn na volném prostranství uvnitř uzavřeného areálu soukromého vlastníka, bez volného přístupu veřejnosti a dále, že přístup jiných osob je v zásadě možný výhradně se svolením investora. Objekt bude zabezpečen proti neoprávněnému vstupu (uzamykatelná branka v oplocení, uzamykatelná uzávěra vstupního žebříku, zábrany proti vyšplhání na šikmých vzpěrách nad terénem).

3. Na základě uvedeného došel SZIF k závěru, že předmět projektu bude sloužit především pro potřeby investora a primárně není určen pro veřejnost. Tím došlo k porušení podmínek „Pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty podpory rozvoje venkova ČR na období roku 2007 – 2013, na opatření II.2.4.2 Neproduktivní investice v lesích,“ pro 19 kolo – část B – Specifické podmínky, kapitola 8 (dále jen Pravidla). Opatření realizovaná v rámci těchto podmínek mají sloužit návštěvníkům lesa, nikoli k soukromým účelům či pro vybrané skupiny osob.
4. Proti uvedenému rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, v němž rozporoval závěry rozhodnutí správního orgánu I. stupně, že by projekt nesloužil návštěvníkům lesa, respektive že by primárně nebyl určen pro veřejnost.

II. Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

5. Žalovaný se v odůvodnění svého rozhodnutí vypořádával s odvolacími námitkami žalobce proti závěru SZIF, že by přístup k předmětu projektu nesloužil veřejnosti, konkrétně, že přístup na vyhlídku bude volný a že není podstatné, co je napsáno v technické zprávě, když její zadání vycházelo z původního záměru žalobce. Vycházel přitom z odvolacích námitek, které žalobce uplatnil již v původním řízení, v němž bylo žalovaným zrušeno první rozhodnutí SZIF ze dne 23.9.2013 (oznámení o ukončení administrace) z důvodu absence náležitostí rozhodnutí, kdy žalobce, věcně tvrdil, že v současné době má záměry jiné, které prezentuje v žádosti o dotaci. Žalobce namítal, že vyhlídka je v oboře, kde se pohybuje zvěř, kam se vstupuje přes přeazy, a vjezdové brány jsou zavřené. Z toho důvodu vede k vyhlídce oplocený koridor s brankou, která nebude zamykatelná. Žalobce poukázal na to, že rozhodné bude kolaudační rozhodnutí, nikoli počáteční technická dokumentace. V doplnění odvolání pak žalobce uvedl, že oborní zařízení, ve kterém se má vyhlídka realizovat, je volně přístupné přes přeazy přes plot a že vyhlídka bude sloužit pro pozorování okolí, nikoli jako kazatelna určená pro lov zvěře.
6. Žalovaný dále vypořádával námitky žalobce směřující proti předmětnému prvostupňovému rozhodnutí SZIF ze dne 21.3.2014, v nichž žalobce vytýkal SZIF

procesní vady, spočívající v neumožnění žalobci vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle ust. § 36 odst. zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu. Dále to, že rozhodnutí spočívá na nesprávném skutkovém i právním posouzení věci, protože vychází z nerelevantních dokumentů, jimiž jsou technická dokumentace k objektu vyhlídky a Požárně - bezpečnostní řešení stavby. Rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné, protože nesplňuje požadavky ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu.

7. K uvedeným odvolacím námitkám žalovaný odmítl námitku, že se žalobce nemohl seznámit s podklady pro rozhodnutí, neboť správní orgán v řízení vycházel z podkladů žalobce a dále z doplnění neúplné dokumentace, kterou žalobce předložil k žádosti o doplnění SZSIF ze dne 24.7.2013. Protože žalobce v průběhu řešení tohoto případu dodával další podklady a průběžně se k případu vyjadřoval, nebylo nezbytné vyzývat žalobce k seznámení se se spisovými podklady, přesto tak správní orgán 1. stupně učinil dne 26.8.2014, avšak žalobce této možnosti nevyužil. Žalovaný poukázal na to, že podle kapitoly 3 písm. j) Pravidel může SZIF pro objektivní posouzení nároku na dotaci kdykoliv od registrace žádosti vyžádat od žadatele podklady potřebné pro posouzení průběžného plnění kterékoliv z podmínek pro poskytnutí dotace. Vzhledem k pochybnostem o splnění účelu opatření v rámci hodnocení přijatelnosti byl následně žalobce vyzván k předložení opatření stavebního úřadu, kterým je stavba povolena a podrobné technické dokumentace. Dokumentace ke stavebnímu povolení je podle Pravidel - kapitoly 10 písm. a) bod 3 části B) – Specifické podmínky povinnou přílohou k žádosti o dotaci a musí být s přiloženým projektem v souladu. Podle kapitoly 8 Specifických podmínek Pravidel musí projekt splňovat účel a rozsah opatření/záměru. Žalovaný účel a rozsah opatření/záměru zkoumal a správnost závěru v rozhodnutí správního orgánu I. stupně posuzoval dle předložené veřejnoprávní smlouvy o umístění a provedení stavby ze dne 6.6.2011, z technické zprávy schválené s příslušným stavebním úřadem dne 6.6.2011 a s Požárně - bezpečnostním řešením stavby pro ohlášení stavby ze 6.6.2011. Z textu uvedených dokumentů popisujícího objekt a způsob i účel jeho užití žalovaný shodně se správním orgánem I. stupně shledal, že předmět projektu bude sloužit především pro potřeby investora a primárně není určen pro veřejnost, čímž dochází k porušení podmínek Pravidel. Protože správní orgán byl i v odvolacím řízení plně vázán podmínkami stanovenými Pravidly, neshledal odvolání důvodné, a proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

III. Žaloba

8. Žalobce v podané žalobě předně namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek náležitostí dle ust. § 68 odst. 3 správního řádu s tím, že žalovaný fakticky zopakoval argumentaci použitou v rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 21.3.2014 a své rozhodnutí založil na zcela nekriticky přejatém odůvodnění. Žalovaný se v nejmenším nevypořádal s argumentací žalobce uvedenou v odvolání a tedy stejně jako i SZIF v odůvodnění svého rozhodnutí neuvedl, na základě čeho ke svým závěrům dospěl. Nerozvádí, jak došel k závěru, že dokumentace ke stavebnímu povolení musí být v plném souladu s předloženým projektem, neboť žádná taková podmínka se v ustanovení Pravidel nenachází.
9. Žalobce dále namítá, že napadené rozhodnutí je chybné, neboť spočívá v nesprávném skutkovém a právním posouzení věci. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě chybného a ničím nepodloženého konstatování žalovaného, že by žalobcův projekt nesloužil návštěvníkům lesa, respektive, že by primárně nebyl určen pro veřejnost, ale pro

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

soukromé účely či pro vybranou skupinu osob. Tento závěr nemá žádnou oporu v relevantních dokumentech ani v chování či prohlášení žalobce. Žalovaný tak v celé záležitosti postupuje tendenčně, neboť žalobce ve svém odvolání vyvracel ničím nepodložené závěry SZIF a uváděl argumenty, se kterými se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal. Žalobce konstatuje, že po celou dobu trvání předmětného správního řízení prokazatelně a přesvědčivě vyvracel závěry, že by projekt měl sloužit údajně jen žalobci a nikoliv široké veřejnosti. To činil žalobce jak ve svém původním odvolání ze dne 25.9.2013, tak v doplnění tohoto odvolání ze dne 2.10.2013. Žalobce opakuje, že žalovaný vycházel ze zcela nerelevantní dokumentace – z technické zprávy k objektu vyhlídky, z Požárně - bezpečnostního řešení stavby a z veřejnoprávní smlouvy o umístění a provedení stavby. To je dokumentace z první poloviny roku 2011, přičemž relevantní pro posouzení žádosti o dotaci může být pouze žádost samotná, která jasně definuje zájmy a představy žalobce a která byla navíc žalobcem podána více než 2 roky poté, kdy vznikly dokumenty, na které je odkazováno. Žalobce jasně deklaroval, že v průběhu těchto více než 2 let zcela změnil své původní záměry s využitím objektu vyhlídky. V žádosti uvedl, že vstup bude volný, návštěvníkům nebude žádným způsobem bráněno a vstup bude zcela zdarma. Pokud objekt vyhlídky bude přístupný pro veřejnost prostřednictvím oploceného koridoru, pak žalobce uvádí, že veškeré oplocení bylo zřízeno výhradně z důvodu, aby se zamezilo přímému kontaktu návštěvníků vyhlídky s ochočenou černou zvěří, která se volně pohybuje v oborním zařízení. V neposlední řadě je volně přístupný i les v oboře prostřednictvím přejezdu přes oborní plot v souladu s relevantními právními normami a rozhodnutím Městského úřadu v Prostějově ze dne 17.12.2008.

10. Žalobce upozorňuje na skutečnost, že správní orgány nikdy neprovedly místní šetření, které by vyvrátilo obavy z toho, že by objekt vyhlídky snad měl sloužit jako nějaké soukromé zařízení žalobce určené pro lov zvěře. Projekt vyhlídky bude muset po svém dokončení projít kolaudačním řízením, a proto správní orgán při posuzování, zda byly naplněny účelu projektu a zda bude žalobci proplacena příslušná dotace, bude vycházet i z kolaudačního rozhodnutí. Závěr žalovaného vychází ze subjektivního názoru žalovaného, který není zjevně ničím podložen a poškozují žalobkyni na jejich právech. Přitom předmětný objekt žalobkyně byl ohodnocen 87 body, kdy do seznamu doporučených žádostí o dotaci byly jako úspěšné zařazeny i projekty, které byly ohodnoceny pouze 70 body. Žalobce má za to, že průkazným způsobem doložila, že její žádost o dotaci zcela odpovídá Pravidlům a vyvrátila veškerá podezření, které pojal SZIF ohledně užívání vyhlídky.
11. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě nesouhlasil s tvrzením, že pro posouzení projektu není rozhodná dokumentace ke stavebnímu povolení a podrobná technická dokumentace a že rozhodujícím podkladem by mělo být až kolaudační rozhodnutí. Spisový materiál obsahuje podklady, na základě nichž vznikly pochybnosti o splnění účelu opatření a v rámci hodnocení přijatelnosti byl žalobce dále vyzván k předložení stavebního povolení a podrobné technické dokumentace. Na základě tohoto materiálu bylo zjištěno, že předmět projektu bude sloužit především pro potřeby investora a primárně není určen pro veřejnost. Tím došlo k porušení podmínek Pravidel citovaných v rozhodnutí. Poukazuje na to, že žalobce v průběhu řízení dodával sám další podklady k žádosti o dotaci včetně

stavebního povolení příslušného stavebního úřadu a podrobné technické dokumentace. Dokumentace ke stavebnímu povolení je pak dle Pravidel - kapitoly 10 písm. a) bod 3 části B) – Specifické podmínky povinnou přílohou k žádosti o dotaci a musí být s předloženým projektem v plném souladu.

13. Žalovaný konstatoval, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se správním řádem a dalšími právními předpisy na základě předloženého spisového materiálu a byly řádně odůvodněny všechny skutečnosti, které vedly k jeho vydání..
14. Žalovaný zároveň v souladu s judikaturou – nálezem Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 39/13 uplatňuje nárok na přiznání paušální náhrady nákladů řízení v celkové výši 600,- Kč jako náhradu drobných nákladů, které mohou dle nálezu Ústavního soudu uplatňovat i strany, jenž nejsou zastoupeny advokátem.
15. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl žalobu v celém rozsahu zamítnout.

V. Jednání před soudem

16. Zástupce žalobce při jednání před soudem zdůraznil, že správní orgány obou stupňů se dostatečně nezabývaly všemi skutečnostmi tak, jak je žalobce uvedl už v doplnění své žádosti o dotaci, zejména příliš formálně přistoupily k posouzení otázky, zda předmětný objekt má či nemá sloužit veřejnosti. Žalobce považuje za nejpodstatnější, že opakovaně upozorňoval na to, že podkladové materiály, z nichž správní orgány vycházely, tj. zejména technická zpráva a projektová dokumentace doznaly určitých změn a není zcela pravdou, že by se mělo jednat o zařízení sloužící pouze k soukromým účelům žalobce, ale jde o zařízení, které bude plně přístupné veřejnosti. K tomu opakovaně nabízel důkaz šetřením na místě samém, což nebylo provedeno, aniž by takové odmítnutí bylo řádně zdůvodněno. Pokud by místní šetření proběhlo, bylo by možné zjistit, že se nejedná o žádný uzavřený areál a jestliže mohlo dojít k nějakým změnám v popisu toho areálu, nikoliv v popisu zařízení jako takového od okamžiku vyhotovení příslušné dokumentace, tak právě těmito skutečnostmi uvedenými v žádosti o dotaci, v souvislosti s místním šetřením měl být zjištěn skutečný stav. V rámci předcházejícího správního řízení nebylo dostatečně zjištěno, jaký je účel předmětného zařízení a zda toto zařízení může nebo nemůže být přístupné neomezenému počtu osob. Vzhledem k tomu, že z těchto nedostatečných skutkových zjištění pak správní orgány obou stupňů vyvodily nesprávné závěry, jsou jejich rozhodnutí nesprávná. Zástupce žalobce zdůraznil formalistický přístup správních orgánů, neboť správním orgánům mělo být známo, že existuje rozhodnutí ohledně obory na předmětném území, které vlastní žalobce a že se nejedná o areál, který by byl uzavřený a nepřístupný veřejnosti, což plyne z rozhodnutí, na které bylo poukazováno v žalobě, tj. z rozhodnutí Městského úřadu v Prostějově z roku 2008.
17. Zástupkyně žalovaného setrvala na tom, že bylo nutné vycházet ze stavební dokumentace, která byla předložena k žádosti v souladu s kapitolou 10 – Specifické části Pravidel, kdy tyto dokumenty mají být právě předloženy již k žádosti. Jestliže žalobce tvrdí, že posléze projekt doznal určitých změn, tak toto nemohlo být pro posouzení věci relevantní. Účel podopatření nebo opatření je specifikován Pravidly zcela jasně a účelem dotačního titulu je podpořit činnosti sloužící návštěvníkům lesa. Pokud tedy opatření podle předložené stavební dokumentace mělo vypadat tak, že bylo v uzavřeném areálu soukromého vlastníka, tak rozhodně účel dotačního programu nesplňovalo. Jestliže by byl projekt uvažován v rozporu s předloženou stavební dokumentací, šlo by o zase o porušení jiné podmínky Pravidel, a sice, že projekt má být v souladu s platnou právní úpravou, což je

další z kritérií přijatelnosti. Projekt skutečně nebyl v souladu s účelem dotačního opatření a ze strany žalobce nebylo předloženo nic, co by tento závěr popíralo. Místní šetření nebylo nezbytné, neboť SZIF musí vycházet z údajů doložených k žádosti v souladu s Pravidly. V závěru svého přednesu zástupkyně žalovaného uvedla, že žalovaný náhradu nákladů řízení nepožaduje.

VI. Posouzení věci Městským soudem.

18. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) v mezích uplatněných žalobních bodů.
19. Žaloba není důvodná.
20. Soud před vlastním posouzením žalobních námitek uvádí, že správní soudy v oblasti přezkumu poskytování dotací z Programu venkova ČR již judikovaly, že subjektům, žádajícím o poskytnutí dotace nepřísluší veřejné subjektivní právo na poskytnutí dotace, přísluší jim však právo na přezkum procedury tohoto rozhodování, na to, jak byla jejich žádost projednána a posouzena dle pravidel pro poskytování dotace (rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 Afs 61/2013-43). V uvedeném směru městský soud přistoupil i k přezkumu napadeného rozhodnutí.
21. V dané věci je mezi účastníky řízení nesporné a z podkladů správního řízení vyplývá, že žalobce dne 1.7.2013 podal žádost o dotaci z Programu rozvoje venkova, 19 kolo v rámci podopatření „Neproduktivní investice v lesích“ se záměrem „Zvyšování společenské hodnoty lesů“ a to pro projekt s názvem „Zřízení stanice, vyhlídky k monitorování životního prostředí pro návštěvníky- laiky či profesionály, na pozemku určeného k plnění funkcí lesa“. Protože podaná žádost byla v části B1 Popis projektu a v části B2 Technické řešení projektu neúplná, resp. nebylo jednoznačně uvedeno, kde má být objekt umístěn a k čemu má sloužit, SZIF žádostí o doplnění neúplné dokumentace ze dne 24.7.2013 požadoval doplnění dokumentace z důvodu zjištěných nedostatků, které spočívaly v nekonkrétním popisu projektu ohledně místa objektu (záměru) a rozsahu stavebních prací či úprav. Z doplnění žádosti doručené žalobcem SZIF dne 2.8.2013 vyplývá, že žalobce v žádosti v části B1 a B2 oproti původní žádosti doplnil umístění objektu v lese a uvedl technické parametry stezky. K další výzvě SZIF ze dne 27.8.2013 k předložení veřejnoprávní smlouvy, kterou byl objekt vyhlídky povolen, podrobné projektové dokumentace a fotodokumentace, žalobce dne 6.9.2013 požadovanou dokumentaci předložil. Zároveň uvedl způsob využití vyhlídky pro návštěvníky monitoringem prostředí v okolí a záznamem zpráv a dojmů z monitoringu. Žalobce současně uvedl, že vstup bude volný.
22. Soud ze správního spisu zjistil, že stavební povolení nahrazuje veřejnoprávní smlouva ze dne 6.6.2011 uzavřená mezi Městským úřadem Kostelec na Hané a žalobcem jako stavebníkem, jejímž předmětem je umístění a provedení stavby „Stanice k monitorování životního prostředí na Běleckém mlýně - Vyhlídka“ věžovitě konstrukce, která má na pozemku parc. č. 464 v kat. území Hluchov ve vlastnictví žalobce sloužit pro vybrané poučené osoby, zabývající se monitoringem specifických parametrů životního prostředí. Pro účely této smlouvy byla opatřena technická zpráva z dubna 2011, schválená Městským úřadem Kostelec na Hané dne 6.6.2011, v níž je jako účel objektu uvedeno, že jde o stavbu umístěnou uvnitř uzavřeného areálu obory s funkcí pozorovacího místa se specifickými monitoringy uvedenými pod písm. a) - h) v části smlouvy nadepsané „Účel objektu“. Uvedené pozorování má být prováděno jen občasně, dle aktuální potřeby,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

technicky nevyžaduje dlouhodobou či pravidelnou přítomnost obsluhujících osob. Přístup jiných osob je v zásadě možný výhradně se svolením investora. Objekt bude zabezpečen proti neoprávněnému vstupu (uzamykatelná branka v oplocení, uzamykatelná uzávěra vstupního žebříku, zábrany proti šplhání na šikmých vzpěrách nad terénem atd.). Z Požárně – bezpečnostního řešení stavby z května 2011, schváleného Městským úřadem Kostelec na Hané dne 6.6.2011 vyplývá, že objekt bude umístěn na volném prostranství uvnitř uzavřeného areálu soukromého vlastníka bez volného přístupu veřejnosti a bude zabezpečen tak, jak uvádí technická zpráva. Popis technického řešení se zabývá umístěním pozorovací plošiny s přístupem po žebříku a členěním na dlouhé větve s přestupem z jednotlivých větví.

23. Podstatou podané žaloby je tvrzení, že napadené rozhodnutí vycházelo nikoliv ze žádosti žalobkyně o dotaci, resp. z jejího doplnění a ze skutečně uvažovaného záměru v době podání žádosti, nýbrž z podkladů (dokumentace), která vznikla k původnímu záměru v první polovině roku 2011 pro účely stavebního povolení. Ze žalobních námitek je zcela zřejmé, že žalobce spatřuje nesprávný závěr rozhodnutí správních orgánů obou stupňů v tom, že správní orgány vycházely z nesprávných podkladů, nevyhodnotily skutečný záměr žalobce a neověřily jej provedením šetření na místě samém a jen formálně vycházely z předložené dokumentace, která neodpovídá účelu projevenému žalobcem v rámci dotační procedury v jeho žádosti, v doplněních žádosti a v podaných odvoláních.
24. Vycházejí ze žalobního tvrzení, neobstojí žalobcova námitka o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů a rozporu rozhodnutí s ust. § 68 odst. 3 správního řádu. Žalobce zcela zřejmě seznal, z jakých důvodů správní orgány nevyhověly jeho žádosti o dotaci, totiž z toho, že vycházely z dokumentace k povolení stavby. Namítá také, že důvod, který vedl k zamítnutí žádosti nemá oporu v ustanoveních Pravidel. Žalobce tedy vede polemiku se způsobem skutkového a právního hodnocení žádosti, je proto nedůvodné jeho tvrzení, že napadené rozhodnutí neobsahuje důvody, pro jejichž absenci by bylo nepřezkoumatelné a postrádalo náležitost odůvodnění rozhodnutí dle § 68 odst.3 správního řádu.
25. Dle judikatury správních soudů musí být z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Tyto požadavky napadené rozhodnutí naplnilo, neboť žalovaný seznatelně uvedl, jaké podklady řízení byly pro něho relevantní a své závěry opřel o konkrétní ustanovení Pravidel. Skutečnost, že se ve svém závěru v relevanci podkladů řízení ztotožnil se správním orgánem 1. stupně neznamená, že se věci sám nezabýval a jen tyto závěry přejal. V dané věci neexistovaly žádné jiné podklady, které by měl žalovaný oproti správnímu orgánu 1. stupně k dispozici. Žalobce založil své námitky na tvrzení, že změnil svůj subjektivní postoj k záměru využití předmětného objektu a projektu a přestože předložila dokumenty, na základě nichž tento projekt ve stavebním řízení vznikl a jehož účel byl určen, počal jen tvrdit, že záměr se během let změnil.
26. Ostatně i soud přisvědčuje správním orgánům obou stupňů v jejich hodnocení relevance podkladů řízení. Jestliže žalobce v rámci dotačního programu a při vědomí Pravidel požádal o poskytnutí dotace na předmětný záměr, musel si být vědom, že tento záměr, zejména, má-li dle žalobce jít o jeho změnu oproti pořízené dokumentaci, nemůže prokazovat toliko svými tvrzeními a vůlí zpřístupnit stavbu veřejnosti, neboť pouhá vůle není objektivně doložitelná a úvahy o účelu užití se mohou během času měnit. Žalobce si

musel být vědom, že žádá-li poskytnutí dotačních prostředků na projekt, který je předmětem veřejnoprávní smlouvy s Městským úřadem kostelec na Hané ze dne 6.6.2011, která dle stavebního zákona nahrazuje stavební povolení, pak dle Pravidel v části B Specifických podmínek, bod 10, písm. a), odst. 3 náleží mezi povinné přílohy žádosti, předkládané k výzvě SZIF, ověřená projektová dokumentace předkládaná k územnímu a stavebnímu řízení nebo k ohlášení stavby projektu v souladu se zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Požadavek této dokumentace pro posouzení žádosti není formální náležitostí, jak míní žalobce, ale má svůj účel – garanci stavebně technických parametrů a účelu užití stavby do budoucna. Kolaudační rozhodnutí, resp. souhlas s užitím stavby pak sleduje soulad realizované stavby s jejím povolením. Proto dokumentace k umístění a povolení stavby je pro hodnocení žádosti o poskytnutí dotace rozhodující, neboť jedině tato objektivním a zjištělným způsobem zaručuje, že takto bude projekt, na nějž jsou schvalovány finanční prostředky, v jeho záměru realizován. Zásada souladu užívání stavby s jejím povolením v požadavcích na její provedení je zásadou stavebního řízení, která platí obecně, tj. i pro dokumentaci předkládanou k žádosti o dotaci dle Pravidel, a proto námitka žalobce, že tento soulad není v pravidlech požadován, odhlíží od obecných principů a jednoty právního řádu.

27. Soud nepopírá možnost, že při fyzickém zachování předmětu projektu by mohlo dojít ke změně záměru jeho užití, nicméně tuto změnu je třeba objektivně doložit. Dotační pravidla upravují poskytování dotací na specifické projekty programu rozvoje venkova a tím spíše je žádoucí, aby cíl, účel či záměr projektu těmto pravidlům odpovídal a byl ověřitelný. Stavební zákon platný v době podání žádosti o dotaci na takovou situaci pamatuje ustanoveními stavebního zákona o změně stavby před jejím dokončením, jež je posuzována v souladu s předpisy územního a stavebního řízení.
28. V dané věci žalobce nepředložil žádnou dokumentaci, která by ke dni podání žádosti, tj. k 1.7.2013 doložila změnu původního záměru, vyplývajícího z projektové dokumentace předložené k veřejnoprávní smlouvě ze dne 6.6.2011. Přitom na pořízení takové dokumentace nelze rezignovat právě s ohledem na žalobcem tvrzenou změnu, spočívající v umožnění volného přístupu ke stavbě a užívání stavby širokou veřejností, s přihlédnutím k technickým parametrům stavby a k nezbytnému zajištění bezpečnosti jejího užívání ((viz Požárně – bezpečnostní řešení stavby). Pokud tedy změna užití stavby nebyla náležitě doložena dokumentací o změně stavby v účelu jejího užití a úpravou veřejnoprávní smlouvy ke dni podání žádosti, pak správní orgány obou stupňů nemohly vycházet z ničeho jiného, než z jedině objektivně existujících podkladů - projektové dokumentace k povolení stavby, kterou si od žalobce vyžádaly v souladu se Specifickými podmínkami Pravidel, části B, bod 10, písm. a), odst. 3.
29. Z uvedených důvodů nemohlo na posouzení projektu nic změnit ani žalobcem požadované místní šetření. To mělo s odkazem žalobce na volný prostor areálu podpořit vědomí správních orgánů o změně záměru a doložit změnu zájmů a představ žalobce o užití stavby oproti r. 2011. Šetření na místě samém jako objektivní zjištění prostoru a území, na kterém má být stavba provedena, však nemůže být důkazem o tom, k jakému účelu bude stavba po případném využití dotačních prostředků dle zájmů a představ žalobce sloužit, zvláště, jde-li o jeho pozemek a lze-li tyto záměry a představy měnit a nejsou-li doloženy příslušnou dokumentací. Pouhé zjištění, že jde o dostatečně volný prostor pro přístup veřejnosti, nemůže být důkazem o tom, jakému účelu bude záměr v budoucnu z vůle žalobce sloužit.

30. Stručně řečeno, pouhá vůle žalobce a jeho tvrzení o změně představ, bez objektivních důkazů, nemohly vést k posouzení žádosti v rozporu s podklady, které byly k projektu vydány a které záměr povolují.
31. Na základě shora uvedených důvodů Městský soud v Praze shledal, že správní orgány v dotační proceduře o žádosti žalobce o poskytnutí dotace skutkově i právně nepochybily. Protože žaloba je nedůvodná soud podanou žalobu dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
32. Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, soud mu proto nepřiznal náhradu nákladů řízení a žalovanému, který je orgánem státní správy, soud za běžnou činnost správního orgánu ve správním soudnictví náhradu nákladů řízení nepřiznává. Ostatně žalovaný posléze, při jednání před soudem, zřejmě vědom si této skutečnosti výslovně náhradu nepožadoval.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 15. prosince 2017

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu